

*Sperrfrist
22. juli 1971 kl. 20⁰⁰*

Statsministerens tale ved Regjeringens middag på Akershus
for utenriksminister M. Schumann 22. juli 1971.

Herr Utenriksminister og Madame Schumann, Excellenser,
mine damer og herrer.

Det er en ære og en stor glede for meg, på vegne av den
norske regjering, å ønske Utenriksminister og Madame Schumann
med følge hjertelig velkommen til vårt land og til Akershus
Slott.

Deres besøk er siste stopp på en rundreise til de
skandinaviske land. Jeg håper denne reisen vil gi Dem et
levende inntrykk av forholdene her og av det naturlige samarbeid
som stadig vokser frem på alle felter i dette hjørne av
Europa. Men Norden kan ikke være seg selv nok, de nordiske
land må alt etter sine behov og forutsetninger finne sin plass
i et videre europeisk og internasjonalt perspektiv.

Norge har gjennom hele sin historie søkt kontakt med
verden omkring. Samarbeidet har naturlig nådd lengst med de
land som står det norske folk nærmest i politiske idealer, i
kultur og i økonomi.

Mellom Norge og Frankrike har båndene vært nære og av
en varig natur. Norge har i avgjørende epoker i sin historie
merket Frankrikes nærvær og hentet tanker og idéer fra dette
land, som har vært et sivilisasjonens og kulturens sentrum i
Europa.

Da Norge i 1814 vedtok sin nye konstitusjon, og derved
etablerte en ny basis for Norges politiske framtid, ble dens
idéer hentet ikke minst fra programmet for den store franske
revolusjonen. Det franske folks kamp for frihet og menneske-
verd har alltid funnet et ekko i det norske folk. Det norske
folk vil heller ikke glemme at i en avgjørende periode i vårt
lands historie kom Frankrike Norge til hjelp. Deres besøk til
Narvik på lørdag, hvor De sammen med nordmenn vil hylle minnet
om de franske soldater som ga sitt liv på norsk jord, bringer

minner om denne periode, som ikke er særlig langt tilbake i historien.

Alliansen fra krigen fortsatte gjennom det forsvarsfelleskap vi begge tilhører i dag og gjennom andre organisasjoner. Utviklingen i de siste 25 år har knyttet våre to land og folk enda nærmere sammen ved et økende antall forbindelser på en rekke områder. Det franske språk er blitt et viktig redskap for nordmenns kommunikasjon med omverdenen, og det er en glede å kunne konstatere at det ved de norske universiteter er en stadig stigende interesse for å studere fransk. Under et utvidet europeisk samarbeid vil både interessen og behovet for å kunne bruke fransk som arbeidsspråk øke. Det arbeid som Alliance Française utfører her i landet gjennom språkkurser og andre kulturtiltak, er et viktig bidrag i denne positive utvikling, som vi setter stor pris på.

Vi vet at vi må åpne veien for et utvidet internasjonalt samarbeid som kan møte de krav vår tid stiller. Vi føler samtidig, Norge som andre europeiske land, behovet for å bevare vår nasjonale identitet. Jeg er overbevist om at alle de europeiske stater vil makte å kombinere de nye former for forpliktende samarbeid som nå er under utvikling dem imellom, med bevarelse av de enkelte staters nasjonale særpreg.

Det fins ingen motsetning her, mellom det nasjonale og det europeiske. Nasjonal selvhevdelse for ethvert land i dagens Europa må bety at de tar aktiv del i den felles utvikling som under alle omstendigheter vil bli bestemmende for dem. Det må bety at intet land innskrenker seg til bare å tilpasse seg den skjebne som andre legger til rette for det. Ethvert land vil hente sin selvstendighet og styrke fra folkets eget arbeid, fra sitt eget politiske framsyn, men også fra de progressive idéer som det kan hente fra verden utenfor det selv. Det er dette som er den faste linje i ethvert selvstendig folks historiske utvikling.

Det fins heller ikke noen motsetning mellom den utvikling som foregår i Europa og forbindelsen med verden for øvrig. Vi lever i en epoke hvor den gjensidige avhengighet mellom de enkelte folk reiser felles problemer som vi må løse, og som stiller alle de europeiske land overfor felles oppgaver. Vi håper nå, slik som alle Europas folk, på en fortsatt fredelig utvikling som kan gi gunstige ringvirkninger til alle deler av verden. I dette aktive fredsarbeide har alle et ansvar, både store og små land.

Fremveksten av det forpliktende europeiske samarbeid som de Europeiske Fellesskap har banet veien for, er i denne sammenheng av største betydning. Mange av de problemer som den moderne samfunnsutvikling og den aksellerende tekniske revolusjon har gitt årsak til, kan ikke løses av de individuelle stater hver for seg. Heller ikke er de tradisjonelle former for internasjonalt samarbeid adekvate for effektivt å løse disse problemer. Et utvidet Fellesskap kan gi nye og positive dimensjoner til svaret på den utfordring vi står overfor. Fellesskapet og vårt eget land har den samme oppgave: Å sikre for våre folk et bedre og rikere liv og å ta vårt felles ansvar overfor verdens utvikling, ikke minst overfor verdens fattige folk.

Utvidelsesforhandlingene i Brussel har hittil vist stor fremgang, og har vært oppmuntrende erfaring for alle som tror på nødvendigheten av et nærmere europeisk samarbeid. Den faste politiske vilje til å finne konstruktive løsninger på komplekse og vanskelige problemer har gitt resultater som kan bety et stort skritt framover i Europas historie. De, herr Utenriksminister, har ikke bare i egenskap av Rådets president det siste halvår ytet et verdifullt og konstruktivt bidrag til disse bestrebelser, men har gjennom mange år stått i første linje når det gjelder å fremme det samarbeid som nå utvikler seg i Europa.

Det har vært oppmuntrende å følge hvordan de andre søkerland etter tur har fått løst sine forhandlingsproblemer i Brussel. Også på norsk side venter vi et positivt forhandlings-

resultat, som vil gi grunnlaget for Norges aktive deltakelse i den utvikling som i dag skjer i Europa.

Ved teknisk og økonomisk å utnytte visse naturressurser, har det lyktes vårt land å ta del i den raske industrielle vekst som har funnet sted i vår del av verden. Vi har i virkeligheten lenge vært en del av det moderne europeiske industrisamfunn. Gjennom hele den siste generasjon har vi stilt oss positivt til utviklingen av et forpliktende internasjonalt samarbeid på det økonomiske og industrielle felt. Vi er således i dag rede til å ta aktiv del i de nye samarbeidsformer som de Europeiske Fellesskap representerer på disse felter, idet vi erkjenner at forutsetningen for en videre vekst også for Norge er betinget av en økende vareutveksling uten nasjonal diskriminering kombinert med et økonomisk samarbeide på et bredt grunnlag. Samtidig er vi også, som andre europeiske nasjoner, i økende grad opptatt av å finne løsninger på de særlige alvorlige problemer som den teknologiske utvikling skaper for trivsel og miljø i våre land.

Norge er det nordligste av de vest-europeiske land. Det strekker seg fra Nordsjøen til Barentshavet. Bosettingen i vårt vidstrakte og tynt befolkede land er for store deler knyttet til klima- og naturforhold som er ukjente i Europa forøvrig. På denne bakgrunn har vi funnet det nødvendig å stille særlige vilkår for vår deltakelse i de Europeiske Fellesskap for vårt jordbruk og for fiskeriene langs vår lange kyst. Hittil har vi merket forståelse fra Fellesskapets side for de særlige forhold som gjelder vårt fiske og landbruk. Vi håper denne forståelse får uttrykk i praktisk politisk vilje i månedene som kommer. Det er klart at løsningen på våre spesielle problemer, som er små i Fellesskaps-målestokk, men av vital betydning for oss, forutsetter politisk vilje fra begge sider.

Vi i Norge håper at Deres besøk, herr Utenriksminister, vil bidra til å utdype den gjensidige forståelse og styrke

båndene mellom våre to land. Samtidig håper vi at De og Deres frue vil få et behagelig og utbytterikt opphold.

Med disse ord utbringer jeg en skål for Frankrike, for en lykkelig, fredelig framtid for våre to folk og for Utenriksminister og fru Schumann.